

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Стара Загора, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IX-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Чиликов

при участието на секретаря Нели П. Г.
като разгледа докладваното от Росен Чиликов Административно наказателно
дело № 20235530203779 по описа за 2023 година

Обжалвано е наказателно постановление №722531-f699343 от 29.08.2023
година на Началник отдел „ Оперативни дейности – Пловдив в ГД „Фискален
контрол,, на НАП.

Жалбоподателят недоволен от наложената му имуществена санкция
моли съда да я отмени. Мотивира се с обстоятелството, че не е извършено
административно нарушение.

В с.з. чрез адвокат М. поддържа жалбата и моли съда да отмени
наказателното постановление.

Въззиваемата страна представлявана в с.з. от юрисконсулт Л. взема
становище, че жалбата е неоснователна, че е извършено административно
нарушение и правилно е приложен материалният и процесуалния закон.

От събраните по делото доказателства установени с доказателствени
средства – писмени, показанията на свидетеля – преценени по отделно и в
тяхната съвкупност и като извърши цялостна проверка на акта за
установяване на административно нарушение и наказателното
постановление,след обсъждане становищата страните съдът приема за
установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от субект имащ право на жалба, поради

което и на основание чл.59, ал.2 ЗАНН съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административно-наказващият орган в обстоятелствената част на наказателното постановление е приел за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка на 06.03.2023 година в 12.15 часа на търговски обект представляващ кафе автомат на самообслужване находящ се в град Стара Загора на бул. „Цар Симеон Велики“ №121 в югозападната част на парк „Алана“ стопанисвана от „ВИ ЕН КЪМПЪНИ“, ЕООД в качеството му на задължено лице по чл.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ извършва продажба на стоки и услуги без наличие на функциониращо ФУВАС към момента на проверката – 06.03.2023 г.

Извършена е контролна покупка на един брой чаша за кафе на стойност 0,10 лева, чрез поставяне на монети в монетника на автомата за самообслужване с електрическо захранване, платена в брой и не се визуализира на дисплея фискален бон, тъй като няма функциониращо ФУВАС.

В НАП е регистрирано ФУВАС на 08.01.2020 г.с № 4376734.

Описаната фактическа обстановка не се оспорва от страните, а и тя се установява по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства установени с доказателствени средства – показанията на св. Г. Г., протокол за извършена проверка от 06.03.2023 г., въпросен лист.

При така установената фактическа обстановка административно-наказващият орган е приел, че е нарушен чл.7Б от Наредба Н-18/13.12.2006 г. във вр. с чл.118, ал.4 т.1 ЗДДС и на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС е наложил имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Съдът приема, че административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е приложил материалният закон.

Търговският обект кафе- автомат /вендинг автомат/ е бил в работен режим –свободно са извършвани поръчки от клиенти, получавали са напитки срещу заплащане /в това число и при извършването на контролната покупка/. Реализирана е и продажба – срещу определена сума/в случая 0,10 лева /е продадена стока /чаша за кафе/. Тези обстоятелства установени от

показанията на св. Г. и протокол за проверка водят до единствено възможния извод, че търговския обект е работил, извършвана е търговска дейност и са реализирани приходи. Все действия, които дават основание да се приеме, че се е извършвала търговска дейност от името и за сметка на търговеца.

Неоснователни са възраженията, че поради технически причини не е работило фискалното устройство. Същото е било регистрирано в НАП предния ден от търговеца. Последният като лице упражняващо търговска дейност по занятие следва да полага непрекъснато грижи за търговския обект и да осигурява действието му в съответствие с изискванията на законодателството. В случай, че е в невъзможност да осигури коректно действие на фискалното устройство следва да преустанови дейността на търговския обект до отстраняване на пречката. В конкретния случай това не е сторено.

От друга страна задълженията за търговеца произтичащи от чл.7Б от Наредба Н-18/13.12.2006 г. във вр. с чл.118, ал.4 т.1 ЗДДС са абсолютни и безусловни – има ли извършена продажба същата следва да се отчете от фискалното устройство. Никакви обстоятелства не изключват задълженията в тази насока.

Претендираното от административно-наказващият орган административно нарушение е от категорията на формалните и възражения, относно продължителността на работа на обекта ниска стойност на прподажбата са ирелавентни за състава на административното нарушение.

Санкцията е наложена на ЮЛ, което прави АНО обективна и въпросът за вината не подлежи на обсъждане. В този смисъл възраженията за липса на вина се явяват неоснователни.

По изложените съображения съдът приема, че жалбоподателят е осъществил чрез бездействие състава на чл.7Б от Наредба Н-18/13.12.2006 г. във вр. с чл.118, ал.4 т.1 ЗДДС.

Жалбоподателят има качеството на търговец по смисъла на ТЗ /регистриран е като ЕООД в ТР/, същият е осъществявал търговска дейност, поради което се явява задължено лице по смисъла на чл.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. и е годен субект на АНО.

При така извършеното административно нарушение административно-наказващият орган не е имал алтернатива освен да наложи имуществена

санкция по чл.185, ал.2 ЗДДС.

Санкцията в размер на 3 000 лева е индивидуализирана правилно, отчетени са всички релевантни обстоятелства, в това число и, че нарушението е за първи път /както се претендира в жалбата/ определена е в минимален размер и няма основание за изменението и.

Правилно и законосъобразно в съответствие с чл.57, ал.1 т.6 ЗАНН са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, посочено е и правното основание за налагане на имуществена санкция. Правната квалификация е пълна, точна и съответства на посочената фактическа обстановка, в която са посочени всички факти и обстоятелства релевантни за състава на административното нарушение, с което из цяло са удовлетворени изискванията на законодателя в чл.57, ал.1 т.5,6 ЗАНН, което прави и тези възражения на жалбоподателя неоснователни.

При извършената служебна проверка съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на наказателното постановление обуславящи неговата отмяна. Същото отговаря напълно на изискванията на чл.57 ЗАНН по форма и реквизити.

Няма основание за евентуално приложение на чл.28 ЗАНН.

Административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателя е от категорията на формалните и същото не включва в състава си съставомерни обществено опасни последици. То в никакъв случай обаче не е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други случаи на нарушения на данъчното законодателство. Подобни нарушения са широко разпространени в страната и съдебния район, които поставят под съмнение отчетността на приходите, водят и до ощетяване на републиканския бюджет.

Следователно деянието и случаят не са маловажни и няма основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено от компетентно длъжностно лице, упълномощено да налага наказания и е приложена като доказателство заповедта.

Направеното искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно /чл.63Д от ЗАНН/. С оглед фактическата и правна сложност на делото следва да се определи възнаграждение в размер на 120 лева.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №722531-f699343 от 29.08.2023 година на Началник отдел „Оперативни дейности – Пловдив в ГД „Фискален контрол,, на НАП, с което е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на „ВИ ЕН КЪМПЪНИ,, ЕООД със седалище и адрес на управление град Стара Загора, ул. „Майор Тодор Кавалджиев,, №152, вход А, етаж 8, ап. 39,ЕИН 205889616 представлявано от Н. П. В..

ОСЪЖДА „ВИ ЕН КЪМПЪНИ,, ЕООД **ДА ЗАПЛАТИ** на ЦУ на Национална Агенция За Приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 /сто и двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд град Стара Загора в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____